

10. Tamno Tekam J.E., Keneck-Massil J. Foreign Direct Investment Attractiveness in Africa: The Role of Special Economic Zones. *The World Economy*. 2025. Vol. 48. P. 2507–2526. DOI: <https://doi.org/10.1111/twec.70011>.

11. Zhao Y., Du Z., Finocchiaro Castro M. Digital Governance, Anti-Corruption and Political Stability: An Empirical Study Using Cross-National Panel Data. *PLOS ONE*. 2025. DOI: <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0338630>.

УДК 336

Матвійчук Дарина

студентка групи ПФМ-51

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

Науковий керівник: Химич Ірина

кандидат економічних наук, доцент

доцент кафедри економіки та фінансів

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

МАКРОТРЕНДИ: ФІНАНСОВИЙ РИНОК ТА БІЗНЕС

Оскільки, Україна призвичаїлася та досить ефективно адаптувалася до життя та діяльності в умовах зтяжненого воєнного стану в країні, то її фінансово-економічний сектор функціонує враховуючи прогноз на довготривалість існування цього негативного фактору. Адже, за існування таких умов варто мати певний план на перспективу як на основі оптимістичного, так і песимістичного прогнозів, щоб враховувати позмінність ситуації тощо.

Протягом всього 2025 р. діяльність фінансового ринку України була сфокусована на ефективному забезпеченні та підтримці рівня макроекономічної як стабілізації, так і стійкості, вдосконаленні й впровадженні цифровізації послуг, а також й подальшій реалізації стратегічного адаптаційного механізму щодо наявності жорстких регуляторних вимог. Дані заходи плавно перейшли і в 2026 р., який додає ще більш оновлені умови ведення бізнесу та функціонування фінансових ринків на основі їх успішного поєднання із міжнародними процесами, нормами та законодавчо-правовою базою.

До найважливіших ключових напрямів щодо трансформаційності фінансового ринку держави [2] варто віднести такі як:

1) рівень кредитування та інвестування, відображає те, що найбільша увага менеджменту банків та банківських установ зосереджена на процесах фінансування та інвестування щодо заходів по відновленню економіки країни загалом, у зв'язку із чим тут значно змінюється власне сам підхід щодо роботи та співпраці із позичальниками;

2) рівень посилення регуляційних процесів, вказує на те, що менеджмент Національного банку України протягом минулого періоду значно вдосконалив й надалі оновлює ряд вимог щодо процесу ідентифікації клієнтів (клієнтської бази), а також проводить вдосконалення системи управління як існуючими, так і можливими ризиками (загрозами);

3) небанківський сектор, свідчить про дещо негативну тенденцію до скорочення протягом минулого року кількості діючих елементів фінансового ринку: фінансових компаній, ломбардів, страховиків, в основному, це відбулося через посилення значного рівня нагляду.

Зрозуміло, що фінансовий ринок держави, для того, щоб ефективно працювати, змушений розвиватися та постійно адаптуватися, враховуючи наявну ситуацію, й не завжди такого роду заходи є позитивними, проте, як показує час, вони є дієвими під кожную конкретну ситуацію, яка в своїй більшості характеризується негативними кризовими явищами та процесами.

В цілому, варто зауважити, що фінансовий ринок України, ефективно пропрацювавши протягом всього 2025 р., забезпечив йому на 2026 р. досить високий оптимістичний рівень щодо функціонування фондових бірж, поступового стабілізування рівня інфляції та інфляційних процесів, а також й подальшого успішного макроекономічного адаптування життя й діяльності всієї країни до негативних умов воєнного стану, що, на жаль, відображається в затяжності цієї ситуації.

Найважливішими ключовими показниками [1; 3], що характеризують стан діяльності та рівень подальшого розвитку й адаптаційності фінансового сектору держави варто віднести наступні:

1) банківський сектор, що включає успішну діяльність 61 діючої фінансової установи, основними із яких є банки та банківські установи;

2) небанківський сектор (рис. 1), який налічує близько 395 фінансових компаній та установ, серед яких діє: 97 ломбардів, 79 кредитних спілок, 47 страховиків (non-life), 10 установ страхування життя тощо;

3) рівень інфляційних процесів в країні вказує на ефективність застосування ряду заходів менеджментом Національного банку України, в результаті яких інфляція складає 7,50 % та, яку планується й надалі скорочувати (поки що до межі в розмірі 5,00 %);

4) потреба в фінансуванні (інвестуванні) свідчить про важливу підтримку постійного відновлення та стабілізаційності економіки держави, очікуваний розмір фінансового забезпечення для таких заходів встановлено на рівні 95 млрд дол. для 2026-2027 років функціонування країни.

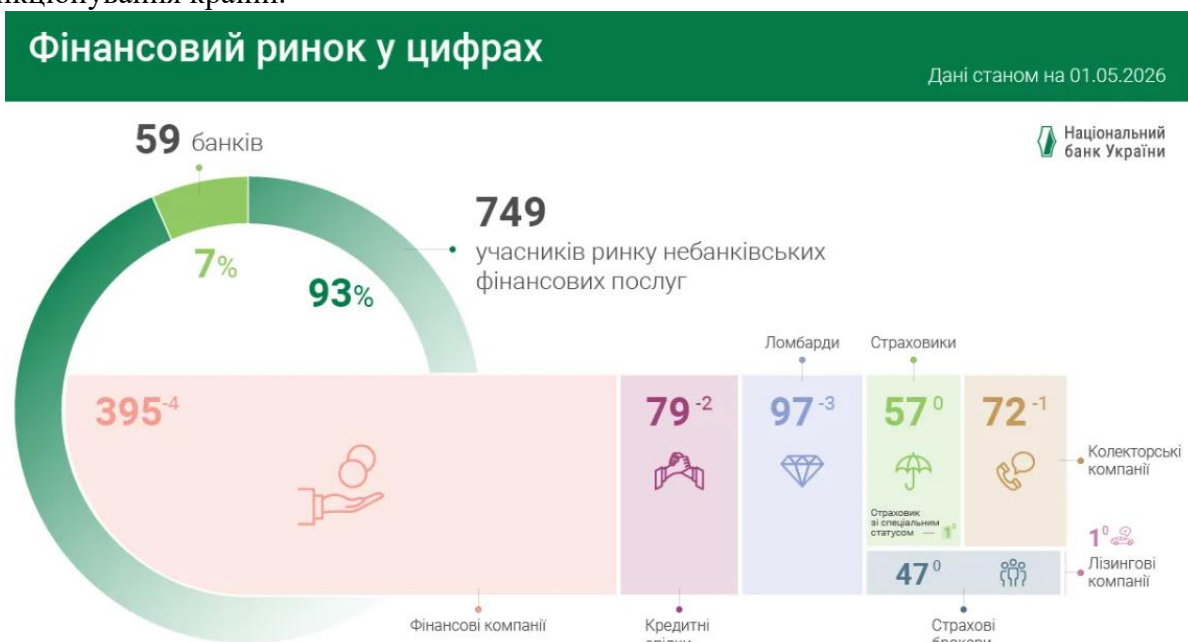

Рисунок 1. Фінансовий ринок в цифрах: зміни в структурі небанківського сектору

Представлена аналітика свідчить про наявність певного рівня стійкості фінансового сектору, а також висвітлює його важливість для підтримки економіки держави в цілому. Забезпечення майбутнього для банківської системи є одним із найважливіших завдань, адже, це умова підтримки економічного як відновлення, так і розвитку України.

Для бізнесу ефективність діяльності банківського сектору є вагомим критерієм щодо підтримки власного рівня функціонування та розвитку: кредитні ресурси – головна умова забезпечення такої діяльності на перспективу за будь-яких бізнес-умов, а власне сам рівень ефективності функціонування банків перевіряється витримкою під час кризи та кризових явищ. Особливо, це є досить актуальним для великого бізнесу, що характеризується якісним репутаційним рівнем та має власну багаторічну позитивну кредитну історію. Крім цього,

одним із важливих запитів для бізнесу є запровадження процесів щодо уніфікації цифрових платформ та синхронізації щодо процедур фінансового моніторингу.

Перелік використаних джерел:

1. Огляд небанківського фінансового сектору (березень, 2026 р.). URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/oglyad-nebankivskogo-finansovogo-sektoru-berezen-2026-roku>.

2. Фінансовий ринок у цифрах (січень, 2026 р.). URL: <https://ualombards.com.ua/2026/02/19/finansovuj-rynok-u-tsyfrakh-sichen-2026-roku/>.

3. У квітні загальна кількість небанківських фінансових установ зменшилася на 10 компаній (12 травня, 2026 р.). URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/u-kvitni-zagalna-kilkist-nebankivskih-finansovih-ustanov-zmenshilasya-na-10-kompaniy>.

УДК 658.7:004.9:005

Машлай Максим

студент групи МЕНзм-12

Західноукраїнський національний університет

Кондрацька Лілія

к. е. н., доцент кафедри міжнародного туризму і готельного бізнесу

Західноукраїнський національний університет

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ЛОГІСТИЧНИМИ ОПЕРАЦІЯМИ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

В умовах воєнного стану логістичні операції підприємств функціонують під впливом підвищеної невизначеності, руйнування транспортної інфраструктури, зміни маршрутів постачання, коливання попиту та ризиків переривання зв'язків із контрагентами. За таких обставин зростає роль не лише матеріальних, а й інформаційних потоків, оскільки саме якісна, своєчасна та достовірна інформація формує підґрунтя для оперативного перегляду маршрутів, координації запасів, вибору постачальників, контролю витрат і мінімізації логістичних втрат. У науковій літературі інформаційні ресурси розглядаються як один із найважливіших елементів ресурсного потенціалу підприємства, а логістична інформаційна система – як механізм поєднання окремих логістичних підсистем в єдине кероване середовище.

Сутність інформаційного забезпечення управління логістичними операціями полягає у формуванні системи збору, обробки, передавання, зберігання та використання даних, необхідних для планування, організації, аналізу, контролю й прийняття управлінських рішень у логістиці. При цьому логістична інформаційна система має не лише фіксувати рух матеріальних потоків, а й забезпечувати інтеграцію даних щодо запасів, замовлень, перевезень, складських операцій, витрат, часу доставки та рівня сервісу. Як зазначається у фахових джерелах, функціонування автоматизації логістики можливе лише за умови паралельного функціонування фізичної логістичної системи та відповідної інформаційної системи підприємства, а інформаційні потоки в сучасній логістиці повинні відображати наявність, місцезнаходження товарів, строки поставок і відвантажувальні документи [1, с. 60].

У сучасних умовах диджиталізації ефективного управління логістичними процесами вже неможливе без використання програмних комплексів для аналізу, обліку, планування, прогнозування та підтримки ухвалення управлінських рішень. У наукових працях підкреслюється, що прозорість результатів логістичного управління залежить від своєчасності та точності інформаційних даних, а застосування інформаційних ресурсів та